

NRU.8361.261.2024

DECYZJA Nr 97 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy I [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANE] I [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], NIP: [REDAKTOWANE], REGON: [REDAKTOWANE], karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie złotych: pięćset 00/100) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, w dniu 26.04.2024 r. zawiadomił przedsiębiorcę I [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE], prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: [REDAKTOWANE] I [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli m. in. w zakresie prawidłowości i rzetelności przekazywania informacji o cenach towarów i usług.

W dniach 24.05.2024 r. oraz 04 i 14.06.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.261.2024 z dnia 24.05.2024 r. inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w Restauracji [REDAKTOWANE], przy ul. [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili uwidacznianie cen 56 pozycji potraw, napojów i wyrobów oferowanych w karcie menu, do których nie wnieśli żadnych uwag.

Ponadto ustalono, iż w ofercie handlowej kontrolowanej restauracji znajdują się również wyroby spirytusowe oraz winiarskie wyeksponowane przy barze, przy których przedsiębiorca nie uwidoczniał wymaganych informacji o cenach oraz ilości napoju, do których odnosi się cena. Łącznie zakwestionowano wszystkie 21 pozycji, a mianowicie:

- **Wyroby spirytusowe:** Sierra Tequila 38 % vol. a' 700 ml; Wódka Bols Marine Premium VODKA 40 % vol. a' 500 ml; Wódka Absolut Vodka 40 % vol. a' 500 ml; Wódka Stumbras Vodka Premium 40 % vol. a' 500 ml; Wódka Absolut Vodka swedis 40 % vol. a' 500 ml; Rum Bacardi Carta Negra 40 % vol. a' 1 l; Rum Bacardi Carta Oro 37,5 % vol. a' 700 ml; Rum Bacardi Carta Oro 40 % vol. a' 1 l; Rum Captain Morgan White Rum 37,5 % vol. a' 700 ml; Gin Seagram's 37,5 % vol. a' 700 ml; Likier Molinari Sumbuca extra 40 % vol. a' 500 ml; Likier Amaro Di Angostura Liqueur 35 % vol. a' 700 ml; Likier Aperol Apetino 11 % vol. a' 70 cl; Napój alkoholowy Campari Milano Bitter 25 % vol. a' 70 cl; Rum Captain Morgan Dark Rum 40 % vol. a' 1000 ml;
- **WINA:** Wino Chardonnay trevenezie białe stołowe 12 % vol. a' 0,75 l; Wino Bodega Cortes Dry białe wytrawne 11 % obj. a' 750 ml; Wino Bodega Cortes Dry czerwone półwytrawne 11 % obj. a' 750 ml; Wino Bodega Cortes Semi Dry czerwone półwytrawne, Wino Bodega Cortes Semi Dry czerwone półwytrawne oraz Wino Bodega Cortes Semi Sweet czerwone półsłodkie 11 % obj. a' 750 ml.

Wskazane nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.261.2024) oraz w Załączniku Nr 2 do protokołu kontroli. Przedmiotowe dokumenty, z uwagi na nieobecność przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej w dniu zakończenia kontroli, zostały przesłane na adres siedziby firmy w dniu 14.06.2024 r.

Strona w toku kontroli podjęła dobrowolne działania zmierzające do usunięcia nieprawidłowości i uzupełniła brakujące informacje dołączając je do kart menu.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Pismem z dnia 26.07.2024 r., *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r.

poz. 572), dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Opolski WIIH* w przedmiotowym zawiadomieniu wezwał *Stronę* do przedstawienia informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2023, informując jednocześnie, iż w przypadku niedostarczenia ww. dokumentów przesłankę wielkości obrotów i przychodu oceni na podstawie dokumentów finansowych pozyskanych od organu podatkowego.

Strona z przysługującego prawa nie skorzystała, jak również nie przedstawiła informacji dotyczącej osiągniętego przychodu oraz obrotów za rok 2023. Powyższą informację *Opolski WIIH* uzyskał od Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE].

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą, w Restauracji [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE], nie dopełniła obowiązku uwidocznienia informacji o cenach oraz ilości napoju, do których odnosi się cena przy 21 pozycjach na łącznie 77 poddanych kontroli.

Art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* stanowi, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen.

Cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, o czym stanowi art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

W myśl § 9 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik ten zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi, o czym stanowi § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej nie uwidacznia ceny lub ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen, a tym samym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 i § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień **naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za nieuwidocznienie w karcie menu, bądź w cenniku cen oraz ilości napojów, do których odnosi się cena w 21 przypadkach na łącznie 77 poddanych kontroli.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Z punktu widzenia konsumenta cena jest podstawową informacją o towarze, która często determinuje podjęcie decyzji o zakupie. Informacja o cenie danego napoju jest szczególnie istotna, ponieważ pozwala konsumentowi porównać ceny, a co za tym idzie pozwala na świadomy wybór tego towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Z kolei zgodnie z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* w cenniku oprócz cen i nazw oferowanych potraw i wyrobów zamieszcza się również określenie ich ilości. Uwidocznienie ilości oferowanych do sprzedaży napojów, do których odnoszą się ceny, daje konsumentom informację o wielkości zamawianych porcji. Konsument może w ten sposób porównać stosunek ceny do ilości zamawianego towaru. Brak informacji o ilości napojów utrudnia konsumentowi podjęcie świadomej decyzji oraz oszacowania czy stosunek ilości do podanej ceny jest dla niego opłacalny i rozsądny. Ponadto brak informacji o ilości napoju może skutkować tym, że konsumenci za każdym razem otrzymują porcje napojów w różnej objętości, za tę samą cenę. Reasumując konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i ilości, aby móc dokonać świadomego wyboru przy podejmowaniu decyzji o zakupie. Wagi i skali naruszenia nie można uznać za

znikomą, ponieważ naruszenie dotyczy ok. 27% pozycji oferowanych do sprzedaży, które nie były wyszczególnione w karcie menu bądź w cenniku.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wymiar kary, jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy. Oceniając przedmiotową przesłankę *Opolski WIIH* stwierdził, iż *Strona* nie była dotychczas karana z tytułu niewykonania obowiązku ustanowionego na mocy art. 4 ust 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę zachowanie *Strony*, która podjęła natychmiastowe działania zmierzające do wyeliminowania nieprawidłowości i uwidoczniła dla klientów kartę alkoholi.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Strona* w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła informacji o wielkości osiągniętego przychodu oraz obrotów za rok 2023. W związku z powyższym *Opolski WIIH* przy wymierzaniu kary pieniężnej uwzględnił informację dotyczącą przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej za 2023 r., przekazaną przez Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w [REDACTED].

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ilości napoju do których odnosi się cena. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ

administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przestępki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak cen i ilości napojów, do których odnosi się cena przy 21 rodzajach napojów alkoholowych. Zatem wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni rzetelnych informacji dotyczących oferowanych towarów. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia cen i ilości napojów, do których odnosi się cena w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami organ nie może odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f §2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w §1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu Inspekcji odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, gdyż *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 *ustawy o cenach*, bowiem dla 27% skontrolowanych produktów nie uwidoczniła cen oraz ilości napojów, do których odnosi się cena. Podkreślić należy, iż cena musi być uwidoczniła przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kary w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 *ustawy o informowaniu o cenach* wynosi 20 000 zł. Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną **w wysokości 500 zł**. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz pozycję *Strony* na rynku *Opolski WIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rabczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

2. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art.127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. I W [redacted]
2. Wydz. BA
3. aa

JG